

PERSOONLIJK VERHAAL BIJ ELFSTEDENTOCHTKRUISJE VAN JACOBUS FOLKERTS

www.friesfotoarchief.nl, Koninklijke Vereniging De Friesche Elfsteden

Dit Elfstedentochtkruisje is van Jaap (Jacobus) Folkerts. Tijdens de oorlog woont hij in Tzum. Op 22 januari 1942 schaatst Folkerts als een van de ongeveer 6.000 deelnemers de 'tocht der tochten'. Dit kruisje heeft het Fries Verzetsmuseum in bruikleen gekregen van mevrouw T. Folkerts-Seffinga.

2013, Tzum

Jaap (Jacobus) Folkerts vertelt zijn verhaal als 95-jarige aan zijn schoondochter Tine Folkerts -Seffinga. Hij was 30 jaar oud toen hij in 1942 de Elfstedentocht schaatste.

Als er in het verzorgingstehuis Martenahiem gesproken wordt over de Elfstedentocht dan gaan mijn gedachten automatisch terug naar het jaar 1942. Het was een koude winter, in een bezet Friesland, er was schaarste aan heel veel dingen en aan vermaak kwam je vaak niet toe. Toen de Elfstedentocht werd uitgeschreven, ging ik met mijn zwager Meinte de Groot de dag van te voren, op woensdagavond, naar Leeuwarden. We hadden onderdak bij een kennis. Van slapen kwam niet veel terecht, de dag er voor was er een bom bij het vliegveld terecht gekomen met als gevolg dat alle ramen van de slaapkamer er uit waren. Het vroom hard, min zeventien,

dus van barre ellende kropen we maar tegen elkaar aan. Zo bleven we toch nog een beetje warm. 's Morgens vroeg op, een kop thee, een stuk brood en een bord haver-moutpap en op naar de start.

We hadden ons goed ingepakt, met kranten tussen onze kleren, een muts op en zo stonden we op onze Friese doorlopers. We gingen om zeven uur van start, de middagmaaltijd aten we in Franeker. In Bartlehiem een glaasje melk en om zeven uur 's avonds kwamen we aan in Leeuwarden. Moe maar voldaan liepen we naar het station Leeuwarden voor de trein naar Franeker. In Franeker aangekomen volgde het laatste deel van de reis, te voet naar Tzum. Om 11 uur 's avonds waren we weer thuis.

De volgende ochtend begon ik om zeven uur met mijn werk. Ik was meubelmaker, maar tijdens de winter had ik als bijverdienste het slijpen van schaatsen. De hele dag ben ik bezig geweest schaatsen te slijpen zodat alle klanten tevreden naar huis gingen. Door de kou bevroor het water voor de slijpsteen, mijn vrouw zorgde er voor dat er steeds warm water voor handen was. De inspanning van het rijden van de Elfstedentocht waren voelbaar en ik heb die dag vaak gedacht 'Dit was eens maar nooit weer'. Toch ben ik blij dat ik één keer in mijn leven de Tocht der Tochten heb geschaatst.

